

Brjef ráðgjafans fyrir Ísland til landshöfðingja um sölu á skógarparti til- **92**
 heyrandi Reynivallakirkju — Samkvæmt allraþegnsamlegustum tillögum ráðgjafans, í 17. júlí.
 tilefni af þóknanlegu brjefi yðar, herra landshöfðingi, dags. 13. maí þ. á. hefur hans
 hátígn konunginum þóknast 16. þ. m. allramildilegast að fallast á, að skógarpartur sá,
 tilheyrandi Reynivallakirkju, er getur um í nefndu brjefi yðar og sem liggur í landi
 jarðarinnar Vatnshorns í Skorradal í Borgarfjarðarsýslu, verði seldur eiganda jarðarinnar
 Vatnshorns fyrir 150 kr.

Þetta er hjermeð þjónustusamlega tjáð yður, herra landshöfðingi, til þóknan-
 legrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeiganda.

Brjef landshöfðingja til verzlunarstjóra V. Claessens um atkvæðagreiðslu **93**
 kjósenda í þeim kjördæmum, þar sem kjósa á 2 menn til alþingis. — Útaf fyrirspurn 26. júlí.
 yðar í brjefi dagsettu 17. f. m. vil jeg tjá yður, að jeg fæ ekki betur sjeð, en að sú
 skoðun kjörstjórnarinnar í Skagafjarðarsýslu, sem kom fram í úrskurði hennar á kjör-
 fundi til alþingis að Sauðarkrók 9. s. m., að í þeim kjördæmum, þar sem kjósa skal 2
 alþingismenn, eigi hver kjósandi, sem vill neyta kosningarrjettar síns, að gefa tveimur
 þingmannaefnum atkvæði sitt, og að atkvæði hans að öðrum kosti verði ekki tekið til
 greina, sje rjett og samkvæm kosningarlögum til alþingis 14. september 1876, 31. gr.
 síðasta kafli.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um reikn- **94**
 inga yfir útflutningsgjald af fiski, lýsi o. fl. — Í tilefni af þóknanlegu brjefi yðar, 26. júlí.
 herra amtmaður, dagsettu 22. marzmán. þ. á., vil jeg þjónustusamlega tjá yður, að jeg
 er yður samdóma um, að rjettast sje, að reikningar sýslumanna og bæjarfógeta fyrir
 útflutningsgjaldi af fiski, lýsi o. fl. sjeu, á sama hátt og aðrir reikningar þeirra fyrir
 landssjóðstekjum, sendir hlutaðeigandi amtmanni áleiðis til landshöfðingja svo sem mælt
 er fyrir í reglugjörð 13. febrúar 1873, 2. gr.

Brjef landshöfðingja til amtmannsins yfir norður- og austuramtinu um eptir- **95**
 gjöf vaxta af hallærisláni. — Í tilefni af bóнарbrjefi frá sýslumanninum í Skagafjarð- 3. ágúst.
 arsýslu, fyrir hönd sýslunefndarinnar þar, sem hann hefir sent hingað beina leið, og að
 þar til fengnum myndugleika frá ráðgjafanum fyrir Ísland, veiti jeg hjermeð Skagafjarð-
 arsýslu, samkvæmt 4. gr. fjárlaganna, eptirgjöf á leigum til ársloka 1887 af hallærisláni
 því, 1000 kr., er sýsla þessi hefir fengið úr landssjóði, samkvæmt skuldabrejfi 26. júní
 1884, móti því, að frá þeim tíma greiðist af láni þessu 4% í leigur árlega og að 1/8
 hluti þess endurgreiðist síðan á ári hverju.

Þetta undanfelli jeg eigi að kunnngjóra yður hjermeð, herra amtmaður, til þókn-
 anlegrar leiðbeiningar og birtingar fyrir hlutaðeigandi sýslunefnd.

Samþykkt fyrir Stökkseyrarhrepp um fiskiveiðar á opnum skipum. Sam- **96**
 kvæmt lögum nr. 28. 14 des. 1877 hefir sýslunefnd Árnassýslu gjört eptirfylgjandi 10. júlí.
 „S a m þ y k k t

um ýmislegt, er að fiskiveiðum á opnum skipum lýtur í veiðistöðunum í Stökkseyrar-
 hreppi í Árnassýslu.

27. dag ágústmán.. 1886.

96

10. júlí.

1. gr.

Í byrjun vertíðar ár hvert kveður hreppstjóri alla formenn til fundar, til að kjósa 3 menn úr þeirra flokki í hverri veiðistöðu hreppsins fyrir sig í gæzlunefnd, sem hefir á hendi, að láta draga upp veifu, þegar hún álitur hæfilega hjart, til að sjá til sundmerkja, og að ræði sje. En úr því að albjart er orðið, ræður hver formaður róðri sínum.

Annað hlutverk nefndar þessarar er, að ákveða, hvenær á vertíðinni skuli brúka færi og hvenær lóð.

Þriðja hlutverk nefndar þessar er, að ákveða, hvenær á vertíðum skuli brúka til beitu skelfisk og maðk.

2. gr.

Þess skal gætt, að menn leggi ekki á „sundin“ of nærri hver öðrum, heldur með hæfilegu millibili. Einkum skulu menn varast, að leggja hver á móti öðrum á sundin, þegar brim er, heldur sje beðið eptir þeim, sem á sundið er lagður, en sá hefir forgangsrjett á leiðinni, sem af sjó kemur.

3. gr.

Hver skipseigandi leggi til ílát eptir þörfum til skips síns undir slor, sem flutt skal á sjó út til niðurburðar í grynstu fiskileitum, og hefir formaður hvers skips umsjón bæði yfir ílátunum og á því, að slorið sje flutt út.

4. gr.

Þegar lóð er brúkuð, skal svo hagað lagningu lóðarinnar, að sem minnstur bagi verði að fyrir aðra, svo sem, að sá er á eptir kemur, leggi ekki of nærri þeim, sem áður er farinn að leggja, sízt byrji fyrir framan stafninn hjá þeim, sem eru að leggja, eða rói svo út lóðina, að fyrirsjáanlegt sje, að lóðarflækjur verði eða hraunfestur.

5. gr.

Hver formaður hafi með sjer á sjó, í hvert skipti sem róið er, að minnsta kosti 8 potta af lýsi, til þess að hella í sjóinn, ef sundið er slæmt. Kostnaður af því skiptist niður sem afli af skipinu.

6. gr.

Nefnd sú, sem um er rætt í 1. gr. hefir umsjón með, að ákvörðunum þessum sje fylgt.

7. gr.

Brot á móti samþykkt þessari varðar 5—20 kr. sekt í hvert skipti eptir atvikum, að svo miklu leyti það sætir ekki hegningu eptir hegningarlögum. Sektin rennur að helmingi til gæzlunefndarinnar og að helmingi til sveitarsjóds Stokkseyrarhrepps.

*

*

Samþykkt þessi er hjer með staðfest af undirskrifuðum amtmanni til þess að öðlast gildi frá 14. febrúar 1887, og kunngjörist öllum hlutaðeigendum til eptirbreytni.

Íslands suðuramt, Reykjavík 10. júlí 1886.

E. Th. Jónassen.

97

Skýrsla

um aðalfund amtsráðsins í vesturamtinu 17.—19. júní 1886.

Ár 1886, hinn 17. júním. átti amtsráð vesturamtsins fund með sjer í Stykkishólmi, og mætti á fundinum forseti ráðsins, amtmaður í vesturamtinu E. Th. Jónassen